

Nr 125.

Av herr **Bruce**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående tillfällig löneförbättring åt lärarpersonalen vid de allmänna läroverken m. fl. läroanstalter.

I proposition, nr 148, till innevarande års riksdag har Kungl. Maj:t föreslagit riksdagen att medgiva, att tillfällig löneförbättring under år 1918 må enligt i propositionen närmare angivna grunder utgå till lärare och lärarinnor vid, bland andra läroanstalter, de allmänna läroverken och folkskoleseminarierna. Förslaget går ut på att de vid nämnda anstalter anställda lärare skola, där överensstämmelse i lönehänseende dem emellan för närvarande äger rum, erhålla löneförbättring efter enahanda grunder.

Redan förut under riksdagen har emellertid motionsvis framställning gjorts om beviljande av tillfällig löneförbättring åt lärarna vid de allmänna läroverken. De i denna framställning föreslagna lönebeloppen överstiga dem, som Kungl. Maj:t i sin proposition förordat för ifrågakvarande lärare. Skulle nu riksdagen finna anledning att för lärarna vid de allmänna läroverken medgiva löneförbättring med högre belopp än vad som av Kungl. Maj:t föreslagits, synes mig en motsvarande höjning böra ske även för folkskoleseminariernas lärare. För närvarande äger, så långt motsvarande lärargrupper vid de båda slagen av läroanstalter förefinnas, överensstämmelse i lönehänseende dem emellan rum, och dylik överensstämmelse har, som sagt, av Kungl. Maj:t förordats även beträffande den tillfälliga löneförbättringen. En sämre ställning för seminariernas lärare än för de allmänna läroverkens i fråga om berörda löneförbättring skulle icke blott innebära en orättvisa mot de förra, den skulle också i hög grad öka den svårighet för folkskoleseminarierna att förvärva och behålla goda lärarkrafter, som redan för närvarande är för handen. En eventuell förhöjning av de belopp Kungl. Maj:t föreslagit bör dock tydligen icke komma blott de lärargrupper vid folkskoleseminarierna till del, vilka äga sin motsvarig-

het vid de allmänna läroverken. En liknande förhöjning bör givetvis tillerkännas jämväl dem bland seminariernas lärare, till vilka motsvarighet vid de allmänna läroverken icke förefinnes. I annat fall komme uppenbarligen den riktiga proportionen mellan de löner, som utgå till de vid seminarierna anställda olika grupperna av lärare, att förryckas.

Med stöd av vad jag sålunda anfört får jag härmed vördsamt hemställa,

att riksdagen, därest riksdagen åt lärarna vid de allmänna läroverken beviljar tillfällig löneförbättring med högre belopp, än vad Kungl. Maj:t i detta hänseende föreslagit, måtte jämväl vid bestämmandet av tillfällig löneförbättring åt lärarna vid folkskoleseminarierna tillämpa enahanda grunder.

Stockholm den 5 april 1917.

N. O. Bruce.